

Hvad skal der afgøres, naar en Retsstrætte skal afgøres? For det første skal det afgøres, om der foreligger Lovbrud eller ikke. Det er jo det, som skal afgøres i Tinget, om der foreligger Lovbrud eller ikke. Det er den første Del af Retspørgsmaalet, og vi henstille ikke til Rigsretten, at den skal afgøre, om Grundloven er overtraadt eller ikke. Om en provisorisk Lov er lovmæssig udstedt eller ikke, det skal vi afgøre her. Med Hensyn til Straffen har det derimod været vor Opfattelse, at Rigsretten skal bestemme dens Størrelse. -- Den ærede Ordfører udtalte dernæst, at de, der staa paa det Standpunkt, at Fæstningen skulde ribes ned, skulde ikke stemme med ham. Nej, det kan jeg saa godt forstaa, at de ikke skulde stemme med ham; men selv om man ikke har den Tro, at Fæstningen kan blive revet ned, vil jeg dog sige, at saa kunne vi dog ikke stemme med den ærede Ordfører, fordi man ved at stemme for de Indstillinger, som ere gjorte angaaende Fæstningen, kommer til at anerkende selve Fæstningen, og det vil man ikke. -- Maa jeg endnu gøre en Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, der fremkom fra Ministerbordet og den ærede Ordfører. Den Gang den højtærede Finansminister talte, lyttede jeg med spændt Opmærksomhed, idet det har lydt for os, at der vilde komme en Udtalelse fra Ministerbordet, og vi fik ogsaa en Udtalelse fra Ministerbordet, men ikke den som jeg havde ventet. Der er talt om, at der skulde fremkomme en Udtalelse fra Ministeriets Chef om, at naar der nu var Flertal baade i Folketinget og i Landstinget, naar de nu vare blevne enige, vilde Ministeriet gaa, saa havde det løst sin Opgave. Jeg maa sige, det har løst sin Opgave, men det vilde dog gavne Fremtiden betydelig, og maaske bære nogle gode Frugter, hvis det blev Følgen i Stedet for, at man kan sige paa Forhaand, at Frugterne vilde blive skæbnesvangre, navnlig efter at man havde hørt de Udtalelser, der ere fremkomne fra Ministerbordet. Hvad blev der sagt af Konseilspræsidenten? Hvis Bevillingen til Gendarmerne forlastes, forbeholder jeg mig Ret til, at tage Beløbet til Gendarmernes Afvikling paa forventet Efterbevilling. Det er den højtærede Konseilspræsidents Syn paa den Sag, og den ærede Krigsminister siger, at i alt Fald en Del af de militære Bevillinger ere ikke bindende for ham. Han forbeholder sig Ret til at overskride dem. Jeg forstaaer ikke den Overenskomst de have truffet; den bliver mer og mer dunkel for mig; jeg kan mindre og mindre forstaa det vovelige Skridt, de Herrer have gjort. Jeg

kan mindre og mindre forstaa det, da jeg mente, at der var truffet en Overenskomst mellem Højre, hvis levende Mænd, efter alt, hvad der foreligger, Ministeriet er, og dem af det Parti, som jeg tilhører, der slutte Forlig med Højre, om at alle Provisorier, alle Bevillinger, der vare indbefattede i Finansloven og Tillægsbevillingsloven, i alt Fald foreløbigt vare udelukkede fra at kunne tages egenmægtigt. Jeg skal slutte mine Bemærkninger med, at jeg beklager, at Forholdene have udviklet sig saaledes, at vi nu i dette Øjeblik ved Underkendelse af Folkets Ret skal afslutte den Kamp, der har været ført i saa mange Aar, og jeg ser med saa meget større Sorg derpaa, som man her har nogen Erfaring for, hvad Fremtiden kan bringe, og den Erfaring, man har, stammer fra en lignende Afgørelse i 1866. Det er paa, hvorledes Højre vil stille sig, om det vil holde sit Ord, at man maa basere Fremtiden. Men hvorledes have de tidligere staaet ved deres Ord? Hvorledes staar det sig med deres Udtalelser fra 1866, at Folketinget havde Haands- og Halsret over Finansloven, og naar det ikke vilde bevilge de fornødne Midler paa Finansloven til Regeringen, maatte Regeringen gaa? Jeg kunde fortsætte med mange Udtalelser i saa Henseende. Udslaget af alle disse Udtalelser var, at vi havde Haands- og Halsret over Finansloven, men hvorledes er det bleven benyttet? Afgørelsen den 8de November 1877, hvor jeg stod Side om Side med det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgfreds, var ikke bygget paa noget Tilfald, eller Udtalelse fra Regeringen, om at den vilde gaa sin Vej. Den ærede Ordfører vil vel dog ikke benægte, at vi i Forening med Højre havde i alt Fald den Forstaaelse, at Regeringen vilde gaa, og da var Stillingen ikke, som den er nu; vi gik den Gang uden om Stridspørgsmaalet, da Provisoriet den Gang ikke var saa ondartet, som det er nu. Men hvad blev Følgen deraf? Ministeriet blev siddende, og jeg siger for mit Bedkommende, at om jeg end ikke kan se, at det, man gjorde den Gang, var forkert, var det dog et Forsøg, der ikke kunde gentages anden Gang, for hvis man gentager det som den Gang i en værre Form, er jeg bange for, saaledes staar det i alt Fald for mig, at det vil fore til endnu større Støffelser end første Gang. Med disse Ord vil jeg anbefale at stemme for det Forslag, der er stillet af det første Mindretal.

Formanden (Høgsbro): Jeg har ikke villet afbryde den ærede Taler, men jeg maa dog addere andre ærede Medlemmer